

HET THEEBLAADJE

WEG MET DE KEIZER

stab

stab

stab

stab

I N H O U D

N u m e t p a g i n a n u m m e r s

INHOUD.....	waag een gok
VOORWOORD.....	3
DE OUDE GARDE.....	4
DE JONGE GARDE.....	12
STAVAZA.....	16
MEMES.....	18
HAPPY HOUR.....	20
ROSALIND FRANKLIN.....	22
ODES.....	25
ODE AN DIE FREUNDE.....	32
A MEME IS A WISH YOUR HEART MAKES.....	34
NOOT VAN DE REDACTIE.....	36
VAARWEL.....	38

VOORWOORD

In het vorige Theeblaadje ging het voorwoord over hoe 11 maart 2020 een hoogdag zou worden. Het was namelijk de dag waarop Chocolathee zou doorgaan, een kransje met een overvloed aan chocolade in alle mogelijke vormen. Het was te mooi om waar te zijn... Helaas sloeg op deze specifieke dag het noodlot toe. Het evenement mocht niet doorgaan, corona was in het land.

Samen met Chocolathee werden ook alle overige evenementen van dit semester afgelast. Zo werd The Rising Tea zonder het te beseffen ons laatste kransje/activiteit van dit jaar. Met pijn in ons hart, want het beloofde met onder meer onze tweede theecantus nog een fantastisch semester te worden.

Ook de laatste vergadering van het praesidium (of toch in real life) was niet bestemd om de laatste zijn. Een fatsoenlijk afscheid zal er dit jaar ook niet inzitten. Daarom wil ik jullie langs deze weg nog eens allemaal bedanken voor jullie inzet! Jullie zijn toppers!

Toch hoop ik dat jullie nog steeds allemaal kunnen genieten van taartjes & thee. Aangezien het bakgerief vlotjes uit de rekken verdwijnt, ga ik ervan uit jullie massaal aan het bakken zijn geslagen! Natuurlijk smaakt een kopje thee des te meer tijdens een gezellig babbeltje. We hopen dan ook dat de online kransjes het leed een beetje hebben verzacht.

Wij beloven jullie alvast om volgend jaar alles dubbel en dik in te halen! De eerste helft van 2020 mag dan wel een soepje geworden zijn, wij zullen er alles aan doen om in het najaar te genieten van heel wat theetjes! Theepot zal sterker terugkomen!

Ik wens jullie veel succes met de examens, veel fun achteraf & voor nu: veel leesplezier!

Stay safe & stay tuned!

Aïsha (sinds kort keizer praeses! – *nvdv*)

DE OUDE GARDE

DIT MOGE DAN EEN TRAGISCHE DAG ZIJN, er zijn al andere redacties (of scriptoren) geweest, en er zullen nog andere redacties volgen. Ik sprak met vijf van mijn voorgangers, stuk voor stuk meesters in hun vak.

NILS DE PAEPE (2013 - 2013)

Nils, jouw tijd als scriptor is voor mij een heel mysterieus iets: ik heb van alle Theemagazines een kopij, behalve van het allereerste, en in het tweede exemplaar staat alleen dat jij ervoor gekozen hebt je te laten vervangen door Lisa Embo. Hoe voelt het om een legende te zijn?

Het eerste Theemagazine was zo baanbrekend dat ik op vraag van het praesidium in der tijd gekozen heb om alle resterende kopijen te verbranden. Eigenlijk was het gewoon een zuiver

machtsspelletje, de voorzitter van toen wou speechen en niemand luisterde omdat ze continu bezig waren met Theemagazine te herlezen. Dus ja, bon, kiezen om me te laten vervangen is een groot woord. Ik noem het verraad. Is de vergelijking met Caesar die doodgestoken is door Brutus en z'n kompanen vergezocht? Neen.

Het serieuze antwoord is dat ik in het jaar dat Theepot opstartte ook m'n stage en bachelorproef had. Dat combineren met m'n Chiro, m'n jeugdhuis en Theepot was iets te veel. Ik kwam wel supergoed overeen met Lisa en Lynn, dus heb altijd wat blijven trekken aan de kar van Theemagazine.

“IS DE VERGELIJING MET CAESAR DIE DOODGESTOKEN IS DOOR BRUTUS EN Z'N KOMPANEN VERGEZOCHT?

PAGINA | 4

NEEN.”

Kort samengevat kan je m'n tijd als scriptor best samenvatten met deze foto:

In het intussen beruchte artikel "Moeder Theepot en haar sportambities" haal je het concept whiskywaterpolo aan. Hoe kwam dit tot stand, wat houdt het in, en stelt het je teleur dat deze droom nog steeds niet tot vervulling is geraakt?

Whiskywaterpolo is een ultracomplex spel uitgevonden op een dronken avond met leden van het praesidium. Het kwam erop neer dat niemand uit Moeder Theepot iets had van

fysieke conditie en we misschien ook zoiets moeten organiseren. Ik, samen met een paar andere voorzitters die anoniem willen blijven, vonden ook dat er eventueel wel een klein beetje alcohol genuttigd moest worden. Eigenlijk is het gewoon een waterpolospel, maar iedere keer dat je scoort, moet je drinken. Ook iedere keer dat er tegen je gescoord wordt, moet je drinken. Ook als je de bal vangt. Of als je beweegt. Of als je gewoon aan de zijlijn staat te kijken. Bonuspunten als je het water in het zwembad vangt door whisky. Uiteindelijk is het niet doorgestaan omdat sport en Theepot nooit te combineren kunnen zijn. Ik heb er me bij neergelegd, maar sta altijd klaar om het te organiseren tijdens een Lustrumviering.

Als de Liegende Theeporter bracht je harde waarheden aan het licht en vocht je voor de rechten van de koffiedrinker. Hoe kijk je hier zelf op terug?

De Liegende Theeporter was bloednodig in de eerste twee turbulente jaren van het bestaan

van Theepot. Theepot was dan nog niet de toffe en plezante groep die het nu is. Messentrekkerij, achter-het-gat-gepraat en Machiavelliaanse toestanden waren eigenlijk de norm. Game of Thrones is Tik Tak in vergelijking met deze donkere periode in het bestaan van de kring. Zeker de Koffiedrinkers werden heel sterk onderdrukt in de eerste jaren van Theepot. Ik drink geen thee, want thee is water dat liegt over het feit dat het water is. Koffie is de enige échte warme drank. Maar Theepot weigerde dit te aanvaarden en bleef de koffiedrinkers onderdrukken. Daarmee heb ik in overleg met Lisa en Lynn besloten om de Waarheid aan het licht te brengen, vermomd onder de vorm van Satire. Je kunt me een beetje de Martin Luther King of Malcolm X van de Koffiedrinkers

in Theepot noemen. Ik had zelfs voorgesteld dat de Scriptor altijd een koffiedrinker zou moeten zijn om de kritische noot niet te verliezen in Theepot (**oepe - nvdv**), maar is geblokkeerd door de voorzitter in der tijd (fuck you Anouk, ge zijt even erg als de eerste bende).

De oorspronkelijke inspiratie kwam eigenlijk uit Schamper, daar hadden ze een Liegende Reporter die eigenlijk tien keer grappiger was dan wat ik in Theemagazine liet zetten. Tot op de dag van vandaag leef ik in de schaduw van Schamper, maar heb wel altijd die artikels heel graag geschreven. Meestal waren het ook inside jokes met de voorzitters of de leden, vermomd als "Kwaliteit". Dikke shout-out naar Gillis, die als enige de artikels van de Liegende Theeporter grappig vond.

L I S A E M B O (2 0 1 3 - 2 0 1 4)

Uit de Theemagazines die jij gemaakt hebt, valt af te leiden dat je bekend stond als de Theepotter met het gekst gekleurde haar (zelfs al werden de boekjes in zwart-wit geprint). Is dat nog steeds het geval? Welke kleur heeft je haar nu?

Het is misschien een teleurstellend antwoord maar mijn haar is nu gewoon donkerblond. En ja, het is donkerblond.

Niet lichtbruin (looking at you, haters). Ik ben er precies wel een nog een beetje mee bezig. Soms krijg ik nog eens de neiging om het wit te bleken. Maar ik wil niet dat de helft van mijn haar opnieuw afbreekt. Betekent dit dat ik een echte volwassene ben geworden?

Een vaste waarde in de eerste jaargang van het Theemagazine was jouw column op het einde,

getiteld "De scriptor zevert". Als jouw opvolger heb ik ook steeds getracht te zeveren naar mijn beste vermogen. Ben je trots dat je deze traditie gestart hebt?

Zeveren, dat is een soort emotioneel reinigingsritueel dat iedereen meermaals per dag moet uitvoeren. Anders word je

een zure pruim. In een studentenvereniging zoals Moeder Theepot is het alleen maar logisch dat er een groot deel van de tijd uitgespendeerd wordt aan dit ritueel.

In Engeland zeggen we misschien 'tea and biscuits', maar wij in Gent weten wel beter. Het is vooral thee en zeveren. De basis van elke geslaagde Theepotactiviteit. En ik vind het zalig dat dat sentiment nog altijd zo centraal staat!

LYNN IDE (2014 - 2015)

Uit oude Theemagazines blijkt dat jij een beroemd dichteres was binnen Moeder Theepot. Meesterwerken als "Ode Aan De Theepot" zullen nooit vergeten worden. Was jij het genie achter "Een anonieme ode aan onze nieuwe voorzitter 2014-2015"?

Sommige mysteries zullen nooit opgelost geraken. Hebben de Hangende Tuinen van Babylon echt bestaan? Wie was Jack The Ripper? Wat voor wezen woont in het meer van Loch Ness? Al deze mysteries verbleken uiteraard in het niets in vergelijking met het raadsel omtrent de anonieme ode aan de voorzitter van 2014-2015. Gelukkig zijn er nog zekerheden in het leven, zoals het feit dat dat gedicht een absolute parel der Vlaamse dichtkunst is.

In een van je Theemagazines staat de volgende horoscoop voor de stier: "Fun en wanhoop vullen de atmosfeer wanneer jouw confettimachine ontploft en in die ontploffing je kat meeneemt. Wees echter steeds indachtig dat het beest negen lange levens heeft gehad." Ik, een stier, herinner me echter niet dat zoiets mij ooit overkomen is. Hoe verantwoord je deze leugen, als journalist?

Hier is absoluut maar één mogelijke verklaring voor: Jouw ouders zijn je al je hele leven aan het voorliegen over de omstandigheden waarin je geboren bent. Ja, ik hoor het je al denken: "Waarom zouden ze dat in godsnaam doen?" Wel, beste Melanie, dat is een vraag waar enkel jij een antwoord op kan vinden. Eén ding staat vast: mijn horoscopen waren altijd 100% correct en de confetti-catastrofe

van dat jaar staat nog altijd in ieders geheugen gegrift. Graag een minuut stilte uit respect voor de slachtoffers.

Als eerste activiteiten, derde scriptor, en jarenlang erelid, heb je Moeder Theepot wellicht veel zien veranderen. Kan je deze veranderingen beschrijven? Hoe verschillen ze van je verwachtingen?

Toen wij voor het eerst op het idee kwamen om een club rond taart en thee op te richten op een beschonken avond in de tuin van onze eerste reisverantwoordelijke, leek het eerder een gek idee of een flauwe grap. Toen we een aantal maanden later statuten aan het schrijven waren en onze eerste activiteiten begonnen te

organiseren, zeiden we tegen elkaar dat we toch wel blij zouden zijn als de club een jaar of twee zou kunnen blijven bestaan.

Voor we het wisten, zaten we aan een tafel in onze beste galakleren het eerste lustrum te vieren!

Moeder Theepot is voor mijn ogen uitgegroeid van een heel klein kopje dat nauwelijks als vingerhoedje kon dienen, tot een uit de kluiten gewassen theepot waar je gerust de hele straat mee van thee kan voorzien. Ik ben heel trots op mijn theepotje en op de theekopjes die de fakkel van ons hebben overgenomen toen wij te oud en grijs werden om het zelf nog te doen.

MARTHE BOGAERT (2015-2016)

Je hebt twee top-tienartikels geschreven, waarvan eentje over gekke tassen op het internet. We kennen dus je professionele mening, maar wat is je persoonlijke favoriet?

Mijn favoriete theetas is zonder twijfel

de Moeder Theepottas die ik kreeg toen ik in het bestuur zat. Een uniek aandenken aan de gezelligste studentenvereniging, maar helaas heeft ze het niet lang overleefd... *met tranen in de ogen* Ter vervanging kocht ik een "naugh-tea girl!"-tas, maar het zal toch nooit meer hetzelfde zijn, zucht...

In De Slimste Theepot komt aan het licht dat je 320 boeken in je bezit hebt! Als trouwe opvolger heb ik ook een degelijke boekenkast, maar aan 320 kan ik nog lang niet tippen. Is je collectie gegroeid sinds je dagen als hoofdredacteur?

Vorig jaar deed ik, voor ik verhuisde, - met pijn in het hart - bijna de helft van mijn boeken van de hand; 'downsizing' heet dat dan! Ondertussen zit ik wel al terug aan 273 titels, dus mijn lidmaatschap bij Anonieme Bibliofielen is dus ook geld in het water...

Het mag duidelijk zijn dat de Theepottijd de gloriejaren zijn, toen we nog zorgeloos door het leven gingen 😊

NINA VAN DEN BROECK (2016-2017)

Als hoofdredactrice stelde je niet alleen de Theemagazines samen, maar verstuurde je ook alle nieuwsbrieven. Wanneer ik terugscroll op Mailchimp, merk ik dat de jouwe veruit de kleurrijkste en plezierigste nieuwsbrieven waren. Hoe kijk je terug op je innovaties?

Wauw, wat een compliment! Zo had ik het zelf nog nooit bekeken, eerlijk gezegd. Ik probeerde gewoon de Moeder Theepotvibe mee te geven in de nieuwsbrieven: leuk, vrolijk, spontaan, gezellig en net dat beetje anders.

Volgens een van je artikels is het citaat dat het best bij jou, een boogschutter, past, het volgende: "You can kill me when I no longer enjoy a cup of tea." Geniet je nog steeds van een tasje thee zo nu en dan, of moeten we naar drastische maatregelen overschakelen?

Uiteraard! Ik geniet nog iedere dag van een hemels, dampend kopje thee. Helaas heb ik voor mezelf een drastische maatregel moeten

nemen: mijn theekast (ja, ik heb echt een aparte plank in mijn kast met enkel thee) puild zo hard uit, dat ik een tijdelijke theekoopstop heb moeten inlassen...

In "Theedrinkend Gent" raad je allerlei geweldige Gentse tearooms aan. Twee ervan gaf je vijf op vijf theekopjes: Stek, waar je tussen de plantjes drinkt, en Dreamcatchers, waar je tussen de katten drinkt.

Klopt het dan dat je een natuurliefhebber bent?

Een geitenwollensok in hart en nieren! Ik ben echt een natuurfanaat, al denk ik niet dat dat doorslaggevend was voor de vijf theekopjes. Voor mij

moet een tearoom meer bieden dan zalige thee en yummie taart. Een speciaal interieur, lekker kitscherige porseleinen theekopjes of een bijzonder extraatje zoals poezen en planten zijn daarom echt een winnaar! Mag ik om af te sluiten nog een aanrader meegeven? Bij Nelly Coffee, in de schaduw van het Antwerpse stadhuis, vind je naast overheerlijke thee ook de lekkerste zelfgemaakte taarten!

DE JONGE GARDE

Misschien viel het je al op: de blik van dit Blaadje is heel erg nostalgisch. Dat is niet helemaal eerlijk, er valt veel goeds te verwachten van de toekomst... Onlangs werd **ons nieuwste praesidium 2020-2021** verkozen, en wat voor een!

Ik heb alvast veel vertrouwen in deze energieke bende, maar voor we hen op onze dierbare kring loslaten, leggen we hen op het rooster. Met één vraag polsen we zowel naar hun kennis van het verleden van onze club, als naar hun goede smaak: **wat was je favoriete artikel uit het Theeblaadje?**¹

AÏSHA (keizer praeses)

Moeder Theepot: een kwantitatieve analyse, jg 7 nr 1

Het was oprecht interessant en het was een meerwaarde voor mijn theepotkennis!

ALIONA (maxi-vice)

Corona... Or is it??, jg 7 nr 3

Als biomedische en hopelijke viroloog of bacterioloog in spe ben ik onwaarschijnlijk gefascineerd door bacteriën en virussen. Als je ooit iemand super excited wilt zien over het feit dat ze bacteriën van haar eigen keel heeft gekweekt, then I'm your girl. Dit specifieke fantastische artikel ging over Sars-CoV-2 en nog

¹ Uw nederige redactie biedt haar verontschuldigingen aan voor het opnieuw inpalmen van alle aandacht. Tbf, dat is de mop van dit Blaadje lol. Maar sorry! – nvdr

specifieker over complottheorieën. Hoe mensen hierop komen, zal ik als wetenschapper nooit snappen. Maar ze lezen is altijd een grappige bezigheid.

Memes, jg 7 nr 2

In deze donkere dagen hebben we nood aan Melanie haar zelfgemaakte theememes. Een glimlach en een raar geluid verlaten lichaam bij het lezen van deze memes, zeker als de memes zo toepasselijk zijn voor ons. Deze memes bijvoorbeeld, mits we echt wel een verslaving hebben aan vlaggetjes en mits er zeker altijd wel iemand van het praesidium zijn lint bijna vergeet (je trein bijna missen omdat je je lint vergeten bent moet kunnen).

ACHIM (mini-vice)

Vader Koffiezet, jg 7 nr 3

Het is een zwart op wit bewijs dat al mijn verloren herinneringen in het studentenleven toch zijn vruchten hebben afgeworpen. Mijn eigen one-page-of-fame! (En stiekem wil ik ook wel weten wie welke opmerking gemaakt heeft in het begin van het artikel)

JANA (penning)

Ons Eigen Lied, jg 5 nr 1

Bij deze mijn favoriete artikel, komt dan ook uit het allereerste theeblaadje dat ik ooit gelezen heb. Het clublied toch wel symbolisch omdat het een nieuwe wereld voor me liet opengaan!

MELINA (taart & thee)

Seks, Mind en Rooibos, jg 7 nr 3

Corona... Or is it??, jg 7 nr 3

Vader Koffiezet, jg 7 nr 3

Ik heb veel favoriete artikels van de geweldige theeblaadjes dus kies ik er drie van. Mijn eerste favoriete artikel is die van *Seks, Mind en Rooibos*. De adviezen waren zeer leuk om te lezen. De vragen waren soms enigszins hilarisch. Het artikel over corona was ook zeer interessant (hoe kan het ook anders? Duh). De theorieën houden veel mensen bezig van wat nu juist de oorsprong van dit virus is. Om af te sluiten het onderzoek naar *Vader Koffiezet*, waarin schokkende onthullingen gedaan werden die veel theekopjes in de ban hielden.

MATTHIAS (activiteiten)

Uit het Archief, jg 5 nr 2

Op pagina 23 staat een stukje over de film *Marie Antoinette*, nooit gezien maar wel het beste gesprek van mijn leven gehad over die film en wat je zou doen in haar plaats.

JARNO (activiteiten)

Potheedex, jg 7 nr 2

Seks, Mind en Rooibos, jg 7 nr 3

Mijn favorieten waren *Potheedex* als ex-fervent pokémonspeler, de baetea daarvan vond ik goed gevonden. *Seks, Mind en Rooibos* vind ik ook goed, want ik krijg zo nostalgische Joepie-gevoelens ervan. Lekker oldschool.

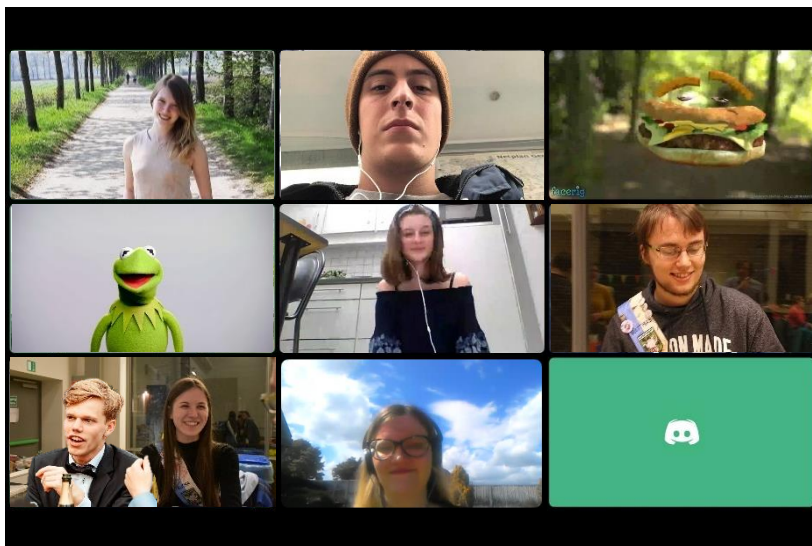
Cute!! Allez jong, zo lief! Oprecht ontroerend! Ik ben helemaal niet aan het wenen, ik heb alleen maar last van een beetje COVID-19!

De aandachtige lezer zal merken dat dit praesidium nog een paar vriendjes mist: een PR, twee taart & theetjes, een sfeerbeheer, en – oh wee! – een redactie. Goed gelezen, aandachtige lezer! We zijn inderdaad nog op zoek naar vijf maatjes voor het komende academiejaar! Iemand die aandachtig leest, bijvoorbeeld?

De volgende verkiezingen zullen wellicht in september plaatsvinden; val een vers praesidiumlid naar keuze lastig als je wilt deelnemen. Is **PR** de functie naar je hart? Dan kan je je op 16 mei al stellen – PRs hebben immers zomervakantie – door dit formulier in te vullen: <https://forms.gle/f6YvaBU5gPhih33N6>.

Succes ermee!

Melanie (ontslagnemend keizer redactie)

STAVAZA

Evelyns artikels

Gegroet liefste theeliefhebbers!

De afgelopen drie jaar, tijdens het keizerschap De Nolf schreef ik meerdere artikels (zes om precies te zijn, zonder praesidium-voorstellen en andere korte dingen meegerekend). Nu vragen jullie (oké vooral Mel & ik) zich misschien af wat de stand van zaken nu is. Daarom mijn laatste artikel onder het toezicht van onze fantastische keizer redactie, Melanie (Mel 4 president!).

- Mijn eerste artikel in het beste magazine ging over **eenwieliers**. Mijn eenwieler staat hier nog steeds naast mij terwijl ik schrijf. Sinds het artikel heb ik hem helaas niet veel meer aangeraakt, we zijn een beetje vervreemd geraakt. De afgelopen jaren zat ik er helaas maar één keer op. Ik verdenk mijn kreupelheid van sabotage...
- Wat later gaf ik jullie een filmtip met korte recensie, **Coco**, een Pixarfilm uit 2017. Heb ik hem sindsdien opnieuw gezien? Nope. Raad ik hem jullie nog steeds aan? Definitely. Ga hem kijken, tijd genoeg nu tijdens quarantaine? De muziek blijft wel dagen hangen, u bent gewaarschuwd.
- Een volgend filmartikel volgde al snel, wel ja het academiejaar erna toch. Met enkele medepraesidiumleden en leden gingen we naar het **Film Fest Gent**: we zagen A bluebird in my heart met Veerle Baetens. Na de film ontmoetten we haar ook. Eerlijk gezegd is dit het enige wat ik me nog van de film herinner, duidelijk niet mijn favoriet.
- Ben ik enkel een filmfanaat zoals onze geliefde redactie? Nee hoor, ik durf ook te zeggen dat ik groene vingers heb. Samen

met Maud (oud-comithee) schreven we een artikel over onze **plant pals**, meer specifiek over de *Pilea peperomioides*. Zo ben ik al een tijdje trotse ouder van Stef, baby van de pannenkoekenplant bij Melanie thuis. Stef en ik hebben over de jaren veel kunnen bonden, hij gaf me zelfs al enkele baby's die altijd al een nieuwe thuis vonden. Ondertussen kreeg Stef ook het gezelschap van vele andere plantjes, van sanseveria's tot orchideeën; mijn vensterbank is een klein tuincentrum. Nog op zoek naar een nieuwe huis(plant)genoot? Stef en zijn vriendjes maken geregeld baby's, nieuwe ouders mogen zijn altijd aanmelden!

- Meer recent interviewde ik mijn **mede-Erasmussers** over wat ze van Moeder Theepot vinden en wat hun favoriete taart en thee is. Ondertussen had ik al de kans om in Slovenië verse kruidenthee (geplukt in de bergen) en Sloveense appeltaart te eten. Normaal stonden er deze zomer nog bezoeken bij de Erasmussers op de planning, maar daar steekt corona hoogstwaarschijnlijk een stokje voor. Dan maar zelf een taart gaan halen bij een van onze sponsors!
- Afsluiten doe ik met mijn meesterwerk, het artikel over **Vader Koffiezet**. Helaas konden jullie dit niet op papier lezen tijdens Chocolatea, gelukkig staat dit stukje onderzoeksjournalistiek als Theeblaadje en blogpost op onze website. Ga het lezen, geniet ervan, en vergeet er ondertussen niet een tas thee bij te zetten (want thee is zoveel beter dan koffie).

Ik kijk met heel veel trots terug op de afgelopen jaren, als comithee, als praesidiumlid en als theeblaadjesjournalist. Maar nog trotser ben ik op Melanie, onze keizer redactie, you did great Mel! (Helaas kan ik je niet neersteken...)

Voor de laatste keer,
Evelyn (sfeerbeheer)

M E M E S

Van onze allerbeste vriend, Kermit

↑ niet
↑ memes

**WANNEER MEN MIJ VRAAGT MEMES
ZONDER KERMIT TE MAKEN**

HAPPY HOUR

Onder het motto “Discord vervliegt, het Theebladje blijft” herpubliceren we vandaag een HEEEEEL lieve post van Aliona (taart & thee 2019-2020, maxi-vice 2020-2021), voor het eerst gepubliceerd op 4 mei 2020 in het kanaal #cocktheels.

“Op een specifieke avond dit semester, toen het leven nog normaal was, besloot de keizer haar onderdanen te plezieren met een feestelijke avond. Na vele zoektochten in de geschiedenisboeken der alcohol vond ze de perfecte drank. Een combinatie van haar straffe karakter en bitterheid (lees: liefde) kon toch geen beter combinatie zijn voor een keizerlijke drank. Haar legendarische woorden "Whisky zal gekocht worden en jullie zullen zat worden", vulden de zalen van haar paleis de Thermanal.

“Wij, als onderdanen, konden onze keizer natuurlijk niet teleurstellen en stemden allemaal toe op haar geniale plan. Als een echte tovenaars ging ze te werk om de perfecte verhouding te vinden tussen Whisky en Earl Grey. Poging 1 was een glorieus fiasco door de strafheid vielen we bijna van onze stoel. Poging 2 wees al in de goeie richting. Zoals men zegt derde keer goeie keer was dit nu ook het geval. "Melanies Eureka Moment" was geboren. Als trouwe onderdanen gaten we deze meesterlijke drank binnen. Bevelend riep ze "gij zult zat zijn en feest vieren, dansen tot de ochtendstond en u vogels hoort fluiten". Of course, deden wij dit braafjes.

Melanie

Ja die whiskey moet nog op ///:

← Matthias heeft geantwoord op Melanie

Ja die whiskey moet nog op ///:

Famous last words

“Maar... niet iedereen luisterde even goed. Na 4u stuurde onze keizer onderdanen weg omdat ze niet voldeden aan haar eisen. Twee onderdanen (lees: 2/3 van het T&T team) stelden haar niet teleur en

hebben gefeest tot de vogels floten. Het was een avond waardig voor de alcoholgeschiedenisboeken. Met een grote glimlach keek onze keizer terug op deze avond en eindigde ze met... (zie screenshot)

“PS, gelieve dit verhaal niet serieus te nemen haha

“PPS, gelieve spelfouten en slechte zinnen te negeren. Ik ben al een hele dag over obesitas aan het leren en mijn hersenen kunnen het niet meer aan

“Nu vragen jullie u waarschijnlijk af wat in hemelsnaam Melanies Eureka moment is...

MELANIES EUREKA MOMENT

- Whisky
- Earl grey
- Citroen if you want

“Deze drank kan zowel koud als warm gedronken worden.

“We raden u aan om een groot glas te gebruiken en weinig whisky toe te voegen want juiste verhoudingen zijn essentieel voor een goede smaak. Voeg dus eerst heel weinig whisky toe, proef dan voor je extra toevoegt.

“Gelieve voor deze drank geen dure whisky te kopen of topkwaliteit whisky. Als je dit doet, zal ik u persoonlijk opzoeken en poepenklets geven want SCHANDE VOOR DE GOEIE WHISKY!!

“Danku Mela voor deze goddelijke drank <3 <3”

ROSALIND FRANKLIN

Beste vrienden van Melanie & van de thee,

Een mens kan zich op verschillende manieren beschrijven en soms is dat al eens moeilijk, want WIE BEN IK EIGENLIJK?? Eén ding weet ik wel zeker: ik ben een eeuwige twijfelaar. Zo ook op het moment dat ik aan deze prachtige bloemlezing begon. Zou ik een sublieme verheerlijking schrijven over een wonderlijk eiwit zijnde het melanine biosynthese eiwit TyrA of zou ik toch een wondermooie ode aan de favoriete wetenschapper van Melanie schrijven? Omdat ik mijn eigen hersenen maar bleef pijnigen over wat het zou worden, heb ik het gewoon aan Melanie zelf gevraagd. Het antwoord beviel me, want de favoriete wetenschapper van Melanie is toevallig ook mijn favoriete wetenschapper. Veel gekker moet het in deze wereld niet meer worden.

Bij deze: ***mijn ode aan Rosalind Franklin.***

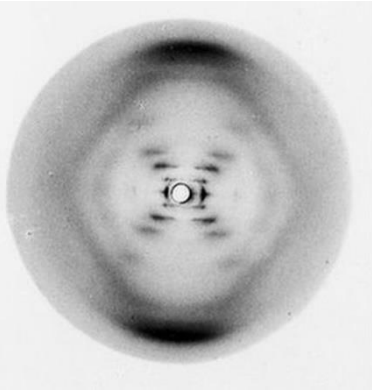
Rosalind Elsie Franklin werd geboren op 25 juli 1920 (mijn mama is ook jarig op 25 juli!!) in Londen. Op haar vijftiende was Rosalind er zeker van dat ze wetenschapper wou worden, maar haar vader vond dit maar niets. De man vond dat vrouwen niet thuishoorden op de universiteit en vond dat Rosalind een job moest vinden die “geschikter was voor een vrouw”. Ja, wat kan ik zeggen? Hij was vast en zeker een man van zijn tijd.

Gelukkig boden de vrouwen in de familie Franklin weerwoord. Haar tante was bereid haar studies te betalen en ook de moeder van Rosalind steunde haar dochter volledig. Rosalind werd toegelaten aan Cambridge University, deed onderzoek naar steenkool dat gebruikt werd in

gasmaskers tijdens de tweede wereldoorlog en behaalde op basis van dat onderzoek uiteindelijk in 1945 een PhD in fysische chemie.

Na drie jaar extra studie in Parijs, keerde ze in 1948 terug naar Londen waar ze ging werken aan King's College. Rond die tijd braken allerlei wetenschappers zich het hoofd over de structuur van DNA. Het werk van Rosalind Franklin heeft in dit onderzoek verheldering gebracht. Franklin

gebruikte X-stralen kristallografie waarmee ze de beroemde Photo 51 maakte. (Ja, dat was een vraag op de Sinterklaasquiz en ja iedereen die het antwoord niet wist moet zich SCHAMEN. Jullie weten het nu, dus dat is ook al goed.)

Op hetzelfde moment werkten ook James Watson & Francis Crick aan het ontrafelen van de structuur van DNA. Een collega van Franklin (waarmee ze geen al te beste verstandhouding had), Maurice Wilkins, toonde de iconische Photo 51 aan Watson & Crick maar dit zonder medeweten van Rosalind zelf. In 1953 konden diezelfde mannen, op basis van Franklins werk, de structuur van DNA ontrafelen. Haar onderzoek heeft dus duidelijk een grote rol gespeeld.

Toch kreeg Rosalind maar minimale credits van haar collega-wetenschappers. Ze besloot dan maar deze onaangename werkomgeving te verlaten – Wilkins beschouwde haar als assistent terwijl ze gelijken waren als onderzoekers, de gemeenschappelijke lunchruimte op King's College was enkel toegankelijk voor mannen (want vrouwen eten niet!!!!) en na het werk gingen collega's ook vaak naar pubs die op hun beurt ook enkel bestemd waren voor mannen (want vrouwen drinken niet!!!!) – en ging onderzoek doen aan Birbeck College waar ze zich concentreerde op virussen.

In 1956 werd jammer genoeg vastgesteld dat Rosalind aan eierstokkanker leed. Twee jaar later stierf ze op zevenendertigjarige leeftijd. Vier jaar later, in 1962, ontvingen Francis Crick, James Watson & Maurice Wilkins de nobelprijs voor fysiologie & geneeskunde. Franklin kon deze niet meer ontvangen omdat ze al gestorven was en de nobelprijs wordt na de dood normaal gezien niet meer uitgereikt (al is het ook niet zeker of ze hem wel had gekregen als ze nog leefde, de kans is namelijk erg groot dat die alsnog naar Wilkins zou gaan). Tijdens hun bedankingspeech vermeldden de drie snoodaards de bijdrage van Franklin enkel vluchtig, samen met een hoop andere namen van medewerkers. Ze gaven haar dus nooit de credits die ze werkelijk verdiende. (James Watson schreef wel allerlei gemene dingen over Rosalind in zijn boek *The Double Helix* maar de man is duidelijk een klootviool waar ik verder geen woorden aan wil vuilmaken).

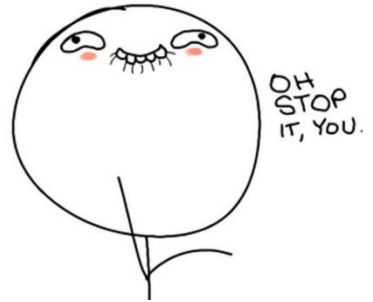
Vandaag de dag doet de naam “Rosalind Franklin” bij velen stilaan een belletje rinkelen en wordt het werk van deze wonderlijke vrouw steeds meer en meer geapprecieerd. De Rijksuniversiteit Groningen geeft sinds 2002 Rosalind Franklin Fellowships uit aan vrouwen met een PhD, een nieuwe Europese Marsrover heet nu officieel Rosalind Franklin (de naam werd uit 36 000 inzendingen gekozen, goed gekozen ESA!!), Anna Ziegler schreef het theaterstuk *Photograph 51* over het leven van Rosalind Franklin en ik heb zojuist een hele ode aan deze memorabele vrouw geschreven.

Dus, lieve vrienden, de volgende keer als iemand jullie vraagt: “Zeg, wie is eigenlijk de coolste wetenschapper allertijden?” of “Wie stond aan de basis van de ontrafeling van de structuur van DNA?” kunnen jullie allemaal antwoorden met “Rosalind Franklin! ❤️❤️” (vergeet de hartjes niet).

*Vele laatste groetjes van jullie taart & thee en Rosalind superfan,
Chloë*

O D E S

WIE ZIJN TEAMAILS, zijn facebook ledengroep, of zijn friendly neighbourhood Discordservers leest, zal al weten wat er volgt: **een paar odes aan mij** (waar ik zelf om gevraagd heb). Het was bedoeld als een grapje, echt waar!, met passief-agressie was ik ook blij geweest. Maar de resultaten zijn zó oprecht ontroerend! Help en dank u!

Aan mijn lieve keizer redactie,

Het komt eraan. Na een succesvolle carrière van drie jaar zwaai je af als hoofdredactrice van het warmste blad van Gent. Het is niet altijd makkelijk geweest, maar toch heb je elke editie weer je best gedaan om wat echt belangrijk was te brengen tot bij ons, uw nederige onderdanen.

Diepgravende inzichten over samenzweringstheorieën, recensies en recepten, memes en ander gezever... het heeft er allemaal in gestaan.

En hoewel het Theebladje iets is dat, in jouw woorden, "eigenlijk niet hoeft te bestaan", is het zijn naam waardig: net als kokend water heeft de wereld meer smaak met een blaadje erbij. Mooi werk, babe.

Door Maurits (<3 – nvdr)

Ondertussen drie jaar ouder
Maar helaas geen drie jaar wijzer

Niets is de leden vertrouwder
Dan: "Theeblaadje, complimenten alsjeblieft!"

Het kostte bloed, zweet en tranen
Maar de blaadjes waren zo geliefd

Ik kan niet rijmen dus bananen
Dat is fruit en net zo interessant

Als de zes pagina's zelfgemaakte memes
Van de leden hun creatieve hand

Drie jaar lang maakte je deel uit van het grote Theepot team
En er is geen twijfel mogelijk: je was de beste redacteur

Natuurlijk was je ook wel de enige binnen de functie
Dus misschien niet overdrijven met de maneschijn en rozengeur

En nu eindig ik deze ode met gebrek aan interpunctie

Van de ene tot de andere keizer:
Drie jaar hard werk bij ons geliefde theeblad
Je bent misschien niet veel wijzer
Maar we hebben het nu toch ook wel wat gehad

Door Aline (pionier-keizer)

Alice

Le goût de la nouvelle grandeur

De pen is machtiger dan het zwaard
Onder dat motto bereikte Melanie
Na drie jaar de titel 'keizer redactie'

Om haar doel te bereiken
Beging Melanie een vreselijke massamoord
Het was een ongezien slagveld, werkelijk ongehoord!
De grond bezaaid met lijken
De arme fruitvliegjes, niets misdaan
Moesten er zomaar allemaal aan!

Ook andere verhalen zijn verslagen
Verhalen over Vader Koffiezet en zo veel meer
Schreef ze (of haar volk) voor haar neer.
Ik zeg u, Keizer Melanie is ongeslagen!

Brood en Spelen
Ontbraken niet in haar heerschappij
Dankzij kleurplaten en spelletjes allerlei
Konden wij ons nooit vervelen

Kort gezegd, Melanie,
U was een waardige redactie!
Ik kan me niet bedenken
Een betere voorstander van koriander
Ik kan mij niet voorstellen
Een beter theeblaadje dan dat van haar hand

Om mijn bewondering te getuigen
Kan ik niet anders dan voor u te buigen.

Door Iris (#irisforredactie2020 – nvdr)

YOU DESERVE A BIG TOBLERONE

Ruim drie jaar geleden werden Melanie en ik lid van Moeder Theepot op hetzelfde moment, maar Melanie was wel degene die het voorstel deed². Ondanks dat we pas actief lid en ingeschreven waren op de laatste events van het jaar³, stelde ze zich al voor praesidiumlid in hetzelfde jaar... In de positie die haar als gegoten paste: Redactie, natuurlijk. Ik denk niet dat er enige kans bestond dat ze niet verkozen zou worden; zelfs zonder haar samples van eerder werk (een lyricboekje met stylish lay-out voor hippe tracks) was ze ook de enige kandidaat.⁴

Ik en Melanie zaten in dezelfde richting en zo kwam het dat na de les van een keuzevak⁵ ik meekwam om te helpen met het dragen van de eerste print van de nieuwe generatie Theeblaadjes. Een naam die het Theemagazine opvolgde met Melanies benoeming.⁶ Ik had een artikel geschreven voor deze uitgave en was benieuwd naar het volledige ensemble.⁷ Dit veelbelovend eerste Theeblaadje zou al meteen een van de beste worden die Melanie had geschreven.

Deze outings voor het ophalen van de Theeblaadjes werd een wederkerend event dat we combineerden met een koffie (een latte want we zijn basic) in Or Coffee. Een traditie die we steeds hebben kunnen doen, soms tegen de wil van het lot. Zo hebben

² Eigenlijk deed Sieglinde het voorstel, zie p. 30 – *nvdv*

³ Eigenlijk schreven we ons in op het eerst kransje en zijn we het hele jaar naar elk kransje geweest – *nvdv*

⁴ Dit is wel waar! – *nvdv*

⁵ Ik weet niet na welk vak dit was, maar zeker niet dat vak – *nvdv*

⁶ Laat duidelijk wezen dat Kevin deze naam verzonnen heeft! – *nvdv*

⁷ Nope, Kevin had er geen artikel voor geschreven omdat de eerste editie van elk jaar enkel praesidiumartikels bevat – *nvdv*

we nog een laatste keer de traditie kunnen voortzetten op de dag van het laatste kransje vóór de coronalockdown. Dit kransje zou worden afgelast, nogal last minute, maar zo hadden we het geluk om nog diezelfde dag af te kunnen spreken voor de laatste prints: een beperkte dertien exemplaren. Eén voor elk praesidiumlid plus 1 extra “prototype” om door mij te laten lezen en beoordelen.⁸

Hierdoor word ik ook vaak Theebladkenner genoemd (door mezelf, enkel in dit artikel), en het staat natuurlijk buiten kijf dat ik een geweldige appreciatie heb voor alle inbreng en vernieuwing die heb zien komen in de Theeblaadjes. Van de naam⁹ tot de thematische lay-out tot de jaarlijkse trends, enzovoorts en zoverder. Melanies werk voor Moeder Theepot bracht een nieuw tijdperk voor de saaie ontoegankelijke verenigingskrantjes. Haar keizerlijke status ten einde, zie ik haar met veel verdriet gaan. Maar niet heus want ik zie haar nog en ik weet dat ze al het werk dat ze wou doen heeft kunnen doen.

Maar dus... Vooral dit: gewoon effjes oprecht bedankt voor al je werk voor Moeder theepot¹⁰.

Kevin Ibech (keizer comithee (en Theebladkenner – nvdr))

⁸ Dan is er nog altijd eentje over he lol! Die was voor Maurits – nvdr

⁹ Dank u, Kevin – nvdr

¹⁰ en alle spicy roddels – noot van Kevin

Liefste Theekopjes,

Ik moet zeggen, toen Melanie zei dat ze het laatste Theebladje over... zichzelf... ging maken, was dat niet meteen wat ik verwacht had. Mijn voorliefde voor virologie, die ondertussen ook ondersteund wordt door de literatuurstudie van mijn thesis, gaf me best wel inspiratie om nogmaals over coronavirussen te schrijven – zo irritant ben ik wel, en ik ben volgend jaar toch weg uit het praesidium, dus wat kan het mij schelen dat iedereen dat saai vindt. Maar dan dacht ik eraan dat de fundamenteën van Melanie en mezelf bij Theepot best wel dicht bij elkaar lagen, en gezien we allebei ook dit jaar het praesidium verlaten, leek het mij wel passend om dit naar boven te halen.

Ik kende Melanie eigenlijk al van voor Theepot omdat we dezelfde richting studeren. Het is een beetje vreemd, maar ik kan me het moment dat we beslisten om naar Moeder Theepot te komen nog goed herinneren, inclusief een paar nutteloze en willekeurige details.

Het was het einde van een practicumnamiddag vier (4!!!!) jaar geleden, in het academiejaar 2016 - 2017. Zo'n namiddagen verliepen over het algemeen gigantisch chaotisch (de complexiteit van een groeimedium maken voor bacteriën was op dat moment niet weggelegd voor mijn 18-jarige zelf). Chloë, uw T&T, was mijn practicumpartner toen, en we deelden de tafel met onder andere Melanie. Hoe we tussen agarplaten gieten en Gram-kleuringen in bij Moeder Theepot terecht kwamen als gespreksonderwerp ontsnapt me even, maar is uiteindelijk ook niet heel ongewoon – als je dagelijks vier uur bij elkaar zit in de warmte van bunsenbranders en de geur van agar komen er al eens interessante onderwerpen voorbij.

Wat ik mij wel van diezelfde practicumdag herinner is dat er een spin zat in een agarplaat van Melanie en haar practicumpartner Lore, dat ze die uit nieuwsgierigheid hebben laten zitten, en dat die naar Kevin is vernoemd?? Not sure tho. We besloten dus met de meeste mensen aan onze tafel om die avond eens een kijkje te gaan nemen bij Moeder Theepot. De hele herinnering heeft een zachte, gouden gloed om zich heen (niet lachen, 't is echt zo), en ondanks de chaos, verwarring en bijna-zenuwinzinkingen die ik met practica associeer, is het een fijn moment om nu opnieuw aan te denken.

Het kransje zelf vond in de turbinezaal plaats en was heel druk, met zelfs een rij tot beneden, maar het was in true Moeder Theepot fashion wel heel gezellig, en nog belangrijker: gezellig genoeg om te blijven terugkomen. Dat was uiteindelijk het begin van vier mooie Theepotjaren voor ons, deels als lid, deels als praesidium: Melanie zorgt al drie jaar voor de leukste Theeblaadjes, Chloë heeft twee jaar voor taart en thee gezorgd, ik heb er ook twee jaar praesidium opzitten, Kevin (de persoon, niet de spin) is bij uitstek het trouwste comitheelid dat we hebben, en meerdere mensen in onze vriendengroep zijn lid geworden.

Ik ben er mij van bewust dat dit verhaal misschien een beetje flauw is, zonder dat het ergens naartoe gaat of een spannende climax heeft. Maar ik ben een sentimentele persoon, al een paar dagen in een nostalgische bui, en draag ontzettend veel positieve gevoelens en herinneringen aan Moeder Theepot met mij mee. Ik hoop dat er ergens ook nog zo'n vriendengroepje is, en dat er in een toekomstig Theeblaadje misschien ooit nog eens zo'n verhaal komt.

Figuur: de eerste foto van Melanie en Kevin (en anderen) bij Moeder Theepot! Exclusief uit onze archieven (of onze Facebookpagina)!!

Over en out,
Sieglinde (Vice 2019-2020)

ODE AN DIE FREUNDE

HAHA, PRANKED! JULLIE DACHTEN TOCH NIET DAT IK EGOCENTRISCH GENOEG WAS OM ALLEEN ODES AAN MEZELF TE LATEN MAKEN! IK BEN NAMELIJK LANG NIET DE ENIGE WIENS LAATSTE THEEPOT-VERGADERING REEDS ACHTER DE RUG LIGT. **EVELYN, SIEGLINDE, CHLOË, KYARA, CAITLIN EN ISAURA** HOUDEN HET OOK VOOR GEZIEN NA JAAR(EN) TROUWE DIENST. HET MINSTE DAT IK VOOR HEN KAN DOEN IS POGEN TOT RIJMEN.

*Waarde collega's, in ontslag als in thee,
Wat maakten wij samen toch allemaal mee!*

*Chloë, Sieglinde; wij kennen elkaar
Van ettele uren aan de lessenaar
Niet aan de gammele therminalbanken!
Al zijn het toch die, die ik wil bedanken
Voor menigeen vurig jammerbeklag
Dat Rosalind Franklin gelijk krijgen mag*

*Kyara! Goed dat jij durfde proeven
Van mijn poging tot koffie, dat had niet hoeven
Allez eigenlijk wel, want de lat ligt heel hoog
Voor warme dranken aan onze toog*

*Isaura, mijn toekomst heb jij nooit voorspeld,
Wel die van Maurits: "aan veertig geveld"
Hopelijk blijkt dat je daarvan niks bakt
Maak van die heerlijke sushi je vak!*

Caitlin, ik hoop dat Edward niet leest:
Wij zijn samen naar de cinema geweest
In plaats van de les, op zoek naar een koe
Die lag in een bed, was probably moe
Zullen we oktober tweeduizendtweintig
Nog eens film festeren? Dat lijkt me beeldig

Evelyn, waar kan ik beginnen
Hier volgen toch minstens tienduizend zinnen:
Nee mopje, haha, lol, pranked
Maar uit de grond van mijn hart, echt: bedanked
Voor de koffie vol cirkels, ik bedoel thee,
De Rudy, de wijn, euhm oeps nee, de thee,
De warme welkom op j'appartement,
Het beste stekje in heel prachtig Gent
Niet door het uitzicht of het hemels parket
Maar door de rosse die het bezet

Zo zie je, dit Blaadje had kunnen wagen
Zich aan zes andere schatten op te dragen
Ook Aline en Kevin verdienen tien verzen
Voor jaren van vriendschap en tafels verzetten
En wat met die vier die moedig doorwerken?
Hun afzwaai, doch later, zal tranen opwekken

Mij resten nog twee laatste verzen, kom, snel:
Aan al mijn collega's, merci en dank je wel!

Door Melanie (ontslagnemend keizer redactie)

COPYLAND

A MEME IS A WISH YOUR HEART MAKES

In de tweede uitgave van de vierde jaargang schreef ik over de recente, diepzinnige artstyle TWEET (Te WEinig Erkende ruimte voor Tekens). Na al die jaren keek ik terug op het TWEET-forum van de belangrijkste voorman van de beweging, Ezra Koenig (ook bekend van Vampire Weekend). De TWEET in kwestie die we zullen bespreken is de volgende:

Ezra Koenig @arzE

I have learned that U should never giv up on ur dreams (but sometimes giv up on ur memes)

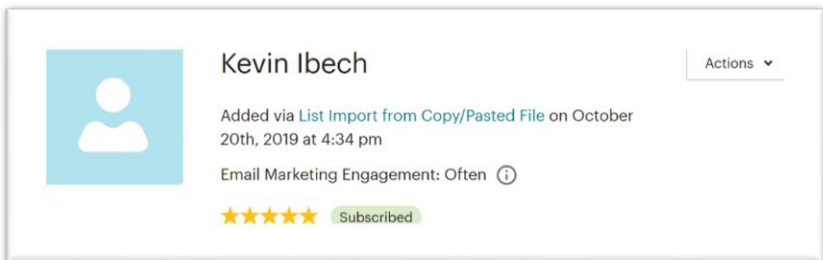
In dit werk vertelt Koenig over het belang van een droom en de ambitie om die werkelijkheid te zien worden. Tussen de haakjes, normaal bedoeld voor een onbelangrijke zijgedachte, waarschuwt hij voor een potentieel gevaar in het achternazitten van memes. In deze TWEET lijken de haakjes eerder bedoeld om de informatie ertussen iets meer te doen uitschieten, of eerder een vibe aan te geven. De idee hier is dat het geschreven werd alsof hij terugdenkt aan een slechte herinnering, hier geïmpliceerd als het gevolg van een meme.

In dit werk zit duidelijk minstens één verborgen bericht. Het is nogal opvallend dat de ‘U’ in hoofdletters is geschreven zonder duidelijke aanleiding volgens de regels van spelling. TWEET’s zijn natuurlijk bekend om hun vrij taalgebruik en vreemde spellingsregels, een gevolg van de meest belangrijke regel: “Overschrijdt nooit de limiet van 280 tekens.” In

dit geval lijkt praktisch onderzoek de beste methode om de diepere betekenis te achterhalen.

Na het opstarten van de nieuwsbrief kreeg ik te horen dat er een ratingsysteem bestond die de lezers een score op vijf sterren gaf op basis van hoe goed ze hun nieuwsbrief lasen en inspecteerden. Het maximum leek vier sterren voor iedereen die de nieuwsbrief las. Het leek alsof die vijfde ster niet van praktisch nut was. Ik besloot om de droom van een vijfsterrenscore werkelijkheid te doen worden. Elke nieuwsbrief opende ik, klikte op elke link (één keer per ongeluk op de unsubscribe-knop), maar het baatte niet. Het eerste jaar dat de nieuwsbrief werd uitgestuurd kreeg ik een viersterrenrating. Het tweede jaar idem, toen werden er volgens inside-vrouw Melanie (Red., nvdr) te weinig nieuwsbrieven verstuurd. Dit jaar was mijn laatste kans.

En ja, you guessed it: het is gelukt. Op 16 maart 2020, na het openen van de nieuwsbrief over het eerste teletheepotevent, kreeg ik een bericht van Melanie die me mededeelde dat ik de vijfsterrenrating officieel gekregen had.

Na het bereiken van deze meme-ambitie, ben ik absoluut geen stap wijzer geworden in het onderzoek naar de verborgen boodschap. Alhoewel, met betrekking tot de zichtbare boodschap, *in retrospect* is drie jaar nogal lang om te spenderen aan één, nogal onbelangrijk ratingsysteem. Stel je voor: je drie jaar bezighouden met een nieuwsbrief van een thee-themed vereniging.

Kevin (keizer comithee)

NOOT V/D REDACTIE

EN NU GA IK ALTVIOOL LEREN SPELEN

Ik weet niet of u het al gehoord hebt, maar dit is, na drie jaar, mijn laatste Theeblaadje - nieuws dat nu door uw merg en been gaat omdat het zo nieuw en shockerend is! Probeer uzelf te bedaren, liefste lezer; herinner u dat er ergere dingen zijn, zoals Vader Koffiezet, of de dood. Ook dit nieuws zal u verwerken en u zal ermee leren leven. Ik geloof in u!

En dat was dan de laatste ironisch zelfverheerlijkende mop van deze oude zak! Torenhoog tijd dat ik op pensioen vertrek, want die mopjes beginnen vast op ieders zenuwen te werken. Ik plan dit pensioen al een tijdje, dus weet ik precies wat me te doen staat: ik zal zo nu en dan op staatsbezoek komen naar een kransje, zwaaiend als een oude koning; ik zal mijn opvolger bijstaan door zo nu en dan wat theegerelateerde nonsens neer te pennen; en ik zal altviool leren spelen.

Ziet u, ik heb te veel mensen wijsgemaakt dat ik altviool zal leren spelen om het niet te doen. Binnen de kortste keren zou mijn telefoon roodgloeiend staan met panikerende kennissen die me vragen: "Maar wat met die altviool???" Natuurlijk wil ik mijn mensen niet teleurstellen.

Toch moet ik zeggen, ik had me deze afzwaai anders ingebeeld. Ik zou dit Theeblaadje uitdelen aan allen in de turbinezaal bijeengekomen; Evelyn, vers verkozen tot keizer sfeerbeheer, zou me neersteken met een laser-krokodil-vuur-bliksem-en-slijm-samuraizwaard en haar troon bestijgen; ik zou whisky-earl-grey cocktheels mixen.

Het mocht niet zijn. Corona, alsof speciaal naar een kroon vernoemd om de spot te drijven met mijn keizerschap, houdt ons allemaal braaf

thuis. Evelyn heeft beslist haar lint in de ring te gooien. Hier zit ik dan, alleen in mijn slaapkamer, zot cool zwaard in de ene hand, whisky-earl-grey in de andere.

Herken je dit: die weerstand in je hoofd wanneer je van plan moet veranderen? Een beetje zoals wanneer je merkt dat je discussiepartner gelijk heeft, maar je nog niet klaar bent om dat toe te geven. Alleen is je discussiepartner het leven, onvoorspelbaar en ongenadig. Wanneer je brein een paar neuronen moet verleggen, waardoor je even onder constructie ligt en kortsluiting maakt.

Toch is de mens zo wonderlijk flexibel. Moeder Theepot vindt nu al enkele weken plaats op een Discordserver, aan virtuele tafels met individueel gezette thee, al waren we dat nooit eerder van plan. Ik was ook niet van plan per toeval Aline een cadeautje te moeten geven, en zij mij, maar Aline is wel de reden dat ik ooit in dit praesidium gesprongen ben (klachten en bezwaren mogen dus rechtstreeks naar Aline gestuurd worden, dank u). Ik wist ook niet op voorhand dat ik zo vaak en zo graag met Evelyn aan de kassa ging zitten, of dat Kevin en ik een waar printritueel gingen uitbouwen. En ik wist zeker niet dat ik ooit naast een zekere Maurits ging belanden op een zekere Theepotpicknick of dat we een gesprek zouden aanknopen over een zeker Fleetwood Mac liedje dat een onzeker iemand in die abdijtuin liet spelen.

Ach, u weet ook wel dat u het leven niet kunt voorspellen, tenzij u Isaura heet en dat wel kunt. Toch kan ik met een gerust hart van mijn langgepland pensioen genieten: in de virtuele turbinezaal vindt u vanavond een aperi-tea-fkransje; Theepot telt volgend jaar nog steeds een keizer, en nog wel een keizer praeses (misschien wilt ze me wel neersteken als ik het heel lief vraag); en verdorie ik zal een whisky-earl-grey cocktheel mixen.

Maar boven alles: ik zal altvool leren spelen.

*Maar even serieus: duizendmaal dank aan zo ongeveer iedereen,
't waren mooie jaren en dit was heel ontroerend en ik zie jullie graag e-
Melanie (oud-keizer redactie, vanaf heden)*

V A A R W E L

Voor echt deze keer!

Ik heb héél erg veel bedankjes uit te delen, dus zal ik beginnen waar ik begin start: bij onze allerliefste ereleden!

Aline Van Hulle

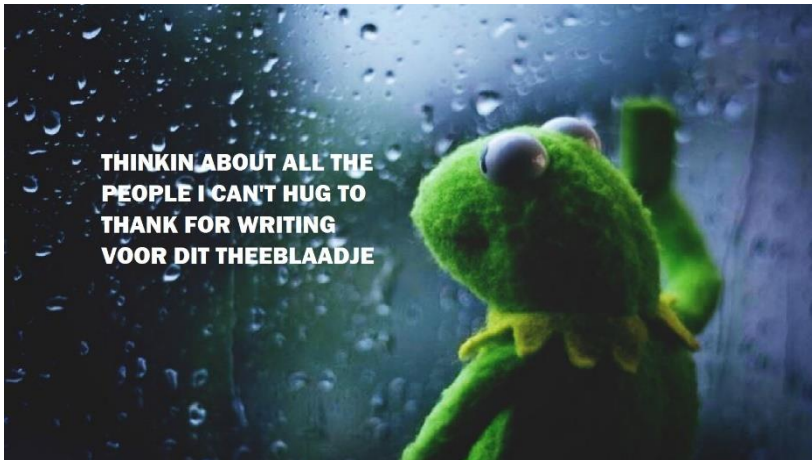
An De Gucht

Marissa Sorgeloos

En daarnaast, ook zoals gewoonlijk, heel erg bedankt aan iedereen die iets voor dit gekke Blaadje geschreven heeft – misschien nog wel meer dan anders omdat de opdracht zo onnozel was. Thanks for indulging me, wel duizendmaal!!

Kortom, dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dank u dan-

Melanie (ik mis jullie nu al)

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Melanie De Nolf
Broekkantstraat 4
9051 Afsnee

CONTACT

info@moedertheepot.be

Puur Thee

R.I.P.

KEIZER M. DE NOLF

2017-2020

